

Kl. 17:56

Lars Barfoed (KF):

Vi skal selvfølgelig overholde de aftaler, vi internationalt indgår. Men der er jo også et vist rum for fortolkning og for prioritering selv inden for det, der står i prisaftalen. I Det Konservative Folkeparti har vi i hvert fald den vurdering, at vi skal se lidt kritisk på at give budgetstøtte direkte, fordi vi så ikke har den kontrol med, hvad pengene bruges til, som vi ellers har. Man kan jo også give budgetstøtten på den måde, at det ikke er en generel budgetstøtte, men en budgetstøtte til visse sektorer, hvor man så holder øje med, at der sker en fornuftig udvikling i de pågældende sektorer.

Men jeg synes egentlig, at vi skal passe på med – selv om vi skal overholde aftaler – at vi ikke fremhæver aftalerne som noget helligt, der slet ikke kan diskuteres.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:57

Jørgen Poulsen (NY):

Det er da glimrende, at vi kan diskutere Parisaftalerne, men ikke desto mindre peger jeg bare på, at man har vedtaget nogle forpligtelser. Jeg vil meget gerne i udvalgsarbejdet netop drøfte de her muligheder, og hvor langt vi skal gå. Men jeg brugte det kun som eksempel på, at hvis man vil følge den vej, så gør det det i hvert fald ikke mindre vigtigt, at man følger med med de danske ngo'ers indsats. Det var det.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går så videre til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jeppe Kofod.

Kl. 17:58

(Ordfører for forslagsstillerne)

Jeppe Kofod (S):

Først vil jeg gerne takke meget for den opbakning til forslaget, der har været bredt i Folketinget. Jeg noterer mig, at både Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og SF er meget positive over for det her forslag.

Jeg vil gerne sige, at grunden til, at Socialdemokraterne har sat dette forslag til debat i Folketingssalen, er ikke, at vi ikke også vil diskutere indhold. Vi mener godt, at man kan diskutere både indhold og rammer for vores ngo'er. Vi mener sådan set, at civilsamfundsstrategien – som jeg gerne vil kvittere for ministerens arbejde med – er utrolig vigtig som grundlag for indholdet i den ngo-bistand, vi giver, både den nuvæ-

rende strategi fra 2000 og den opdaterede strategi, som bliver færdig i løbet af i år.

Når det er sagt, vil jeg sige, at det har været vigtigt for os at få det, vi synes er nogle urimeligheder i den måde, som ngo-bistanden bliver givet på, til debat i Folketingssalen. Dels, og nu kan vi skændes meget om tallene, har der været en de facto nedprioritering af ngo-bistanden – det er i hvert fald de tal, som vi har læst ud af Danidas årsberetning, vi må håbe på, at det er de rigtige tal, det vil vi få afklaret i udvalgsarbejdet – dels har bestemte rammeorganisationer, som jeg har nævnt før, Ibis, MS og Folkekirkens Nødhjælp, fået fastfrosset deres rammetilskud på 2001-niveau. Det har de fået år efter år efter år, og det har faktisk betydet et tocifret millionbeløb mindre om året til deres arbejde i 2007-kroner sammenlignet med 2001-kroner. Det er sådan set det, der er sagen her. Vi synes ikke, at det er særlig smart, at man har lavet en sådan nedprioritering af bestemte rammeorganisationer.

Grunden til, at vi synes, det er vigtigt at få det til debat, er også – det er vi i hvert fald meget optaget af i Socialdemokratiet – at demokrati, menneskerettigheder og levende dynamiske civilsamfund kommer til at stå helt centralt i den danske bistand. Vi ved, at i mange af de lande, vi opererer i, står vi over for nogle regeringer, som i den grad har brug for, at der er et levende og kritisk civilsamfund over for den måde, som de forvalter vores og deres egne penge på. Det er også, at man får engageret befolkningerne i vores samarbejdslande i, hvordan bistanden bruges, og i det hele taget, hvordan landet udvikler sig demokratisk.

Vi ved også godt, at ngo'erne kan have en stor rolle i det, som er et af kerneformålene med dansk udviklingsbistand, nemlig fattigdomsbekæmpelsen. Vi ved, hvor vigtigt det er, at ngo'erne er fortalere for de fattige, de udstødte, de sårbare grupper i samfundet. Derfor mener vi, at ngo-indsatsen generelt skal opprioriteres.

Jeg vil gerne sige, at det også gælder – og det vil jeg gerne kvittere for ministerens bemærkninger om – på indholdssiden, hvor jeg tror, at vi sådan set er meget enige, både i forhold til såkaldte svage eller fejlslagne stater, altså skrøbelige stater, og skrøbelige situationer, hvor ngo'erne kan spille en anden rolle, end man i visse tilfælde kan som Danida eller som stat. Det skal vi selvfølgelig dyrke, for det er specielt de stater og specielt i Afrika, hvor der selvfølgelig er behov for vores hjælp og kompetence.